

[Svend Erik Hovmand].

Jeg synes, der er grund til her meget klart at understrege, at der her er nogle muligheder, som oven i købet er billige både for den enkelte og for samfundet. Hvorfor dog så ikke udnytte disse muligheder? Det er klart, at der er nogle rammer, vi skal overholde, f.eks. er det et spørgsmål, hvorvidt der skal investeres mange penge i en ny infrastruktur. Men det er jo ikke det, vi taler om. Det, vi taler om, er at anvende nogle eksisterende rammer, og at vi ikke lægger unødige hindringer i vejen for, at snedkermesteren kan få en lille tilbygning, eller hvad det nu kan være.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning yderligere til det med teknologien. Jeg tror, det er vigtigt, at vi netop i disse år gør os klart værdien af at lære at leve med den nye teknik. Jeg føler mig overbevist om, at vi, hvis vi lærer at leve med denne nye bredbåndsteknik, skaber nogle muligheder også for de mindre samfund, nogle muligheder, som jeg nødtigt vil have at disse samfund ikke skulle have, nogle muligheder, som giver os en virkelig chance for også at skabe et samfund med decentrale virksomheder, decentrale arbejdspladser, hvilket jeg synes er overordentlig vigtigt, når vi drøfter disse problemer i forbindelse med landsplanlægningen.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Det, der har tvunget industrien sammen i byer, er fremfor noget stordriftens fordele, men jeg beder dog om, at man betænker, at vi fra dette hus med ganske betydelige midler i egnsplanlægningen har søgt at lokke folk ud til de forskellige områder, og det er jo ikke hver gang, det er gået særlig godt, simpelt hen fordi der ikke var det samlede erhvervsunderlag.

Så vil jeg sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at jeg sandelig ikke har noget imod højteknologi, tværtimod: jo mere vi får af den, jo større chance er der for, at Danmark kan overleve som et vækstsamfund, som et velfærdssamfund. Men jeg bliver ærlig talt lidt forskrækket, når jeg forstår på udtalelser både af ministeren og måske også af hr. Ole Bernt Henriksen, at vi nu med strikkemaskiner og symaskiner i Thyholm kommune skal til at konkurrere med japanerne. Jeg tror ik-

ke på, at det er den form for decentralisering; den nye teknologi åbner mulighed for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den opgave, vi har planlægningsmæssigt, er jo i virkeligheden at skulle planlægge for et samfund, der ikke længere er i vækst og i udfoldelse; vi skal til at vænne os til status quo. Det stiller enorme krav til os. Samtidig står vi med en udvikling på det teknologiske område, som er ganske voldsom. Skal vi bevare vort samfund sådan, at det bliver godt at bo i, skal vi bevare vore småsamfund, skal vi kunne udnytte teknologien, og skal vi kunne planlægge i en situation, hvor det ikke længere er væksten, der er det centrale, tvinger det os ind i en nytænkning. Vi er nødt til at gå nye veje, og det er det, der har været lagt op til i hele denne debat. Når vi skal gå disse nye veje, vil vi møde nye ting, vil der komme ting til os, som ikke er gåengse og afprøvede, men hvis vi trækker rullegardinerne ned, hvilket vi let kan komme til, har vi vel gjort nogenlunde det værste, vi overhovedet kunne gøre. Strikkemaskiner og symaskiner er et eksempel på udnyttelse af teknologien i praktisk øjemed, et eksempel, som vi ikke bare kan lukke af for ved at sige: ja men er det det, I vil, er det spørgsmålet om at sikre, at man i Thyholm kan få at vide, hvad man skal gøre, hvis strikkemaskinen går i stå? For så har man forstået uendelig lidt af hele problematikken og hele debatten.

Jeg vil gerne sige til hr. Camre, at det er rigtigt, at et fællesskab på en arbejdsplads har sine værdier, og at det også er rigtigt, at en isolering alene derhjemme kan have sine minusser. Men hvis vi kunne realisere den teknologiske udvikling over i praktisk anvendelse på en sådan måde, at vi kunne undgå flugten væk fra de mindre samfund og ind i en ophobning i byerne, ville vi nok opdage og opleve, at det minus, der kunne være ved at sidde alene i arbejdstiden, kunne opvejes af, at man kunne blive boende i det miljø, man var glad for at bo i og holdt af, og samtidig ville man nok ved samleven med den lokale befolkning kunne få sit behov tilgode-set socialt og måske endda endnu mere positivt: Her vil netop også, som fru Yvonne Herløv-Andersen var inde på, en styrkelse af familielivet kunne forekomme, og det var